

ΕΤΟΣ 73ον

24 Αύγουςτου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 34 (3769)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἀπευθυνόμενος στούς Κορινθίους, ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀπολογεῖται, προκειμένου νά ἀναίρέσει τίς ὀλέθριες ἐναντίον του συκοφαντίες, πού διακινούσαν κάποιοι ψευδοδιδάσκαλοι, μέ σκοπό νά θίξουν καί νά ὑποβαθμίσουν τήν Ἀποστολική του ιδιότητα. Τόν κατηγοροῦσαν γιά καπηλεία τοῦ ἀποστολικοῦ ἀξιώματος, καθώς, ὅπως διέδιδαν, ὁ Παῦλος δέν εἶχε δεῖ προσωπικῶς τόν Χριστό καί δέν ἐργαζόταν ὡς Ἀπόστολος. Τίς σκευωρίες αὐτές ἀνατρέποντας, ὁμολογεῖ ὅτι καί τόν Κύριο εἶδε καί ὡς Ἀπόστολος ἐργάστηκε, γεγονός πού ἀποδεικνύεται καί ἀπό τήν ὕπαρξη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου, τήν ὁποία ὁ ἴδιος ἱδρυσε. Ἄν, ὅμως, δέν ἔκανε χρήση κάποιων ἀναφαίρετων δικαιωμάτων του, ὡς Ἀπόστολος, τό ἔπραξε γιά νά μήν ἐμποδίσει τήν πρόοδο τοῦ Εὐαγγελίου καί δώσει ἀφορμή κατηγορίας ἐναντίον του καί σκανδαλισμοῦ τῶν ἀδύναμων ἀδελφῶν.

Ἡ γυναικεία παρουσία στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας

Ἐνα ἀπό τά δικαιώματα πού ἀπεμπόλησε εἶναι ἡ συμπερίληψη κάποιας ἢ κάποιων γυναικῶν, σεμνῶν καί πιστῶν, στίς ἱεραποστολικές του περιοδεῖες, οἱ ὁποῖες θά ἀναλάμβαναν δευτερεύουσες διακονίες, προκειμένου ὁ ἴδιος νά εἶναι ἀπερίσπαστα ἀφοσιωμένος στό ἱεραποστολικό του ἔργο. Καί αὐτό τό ἔπραξε, γιά νά μή δώσει ἀφορμή κατηγορίας σέ πονηροῦς καί δαιμονικούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀναζητοῦν πάντα ἀφορμή γιά νά ἀντιδράσουν κατά τῶν ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ ἀναφορά αὕτη τοῦ Παύλου στή δευτερεύουσα καί διακριτική γυναικεία παρουσία στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μᾶς παρέχει τήν εὐκαιρία νά καταθέσουμε κάποιες σκέψεις σχετικά μέ τή λεγόμενη ἱερωσύνη τῆς γυναικάς, περί τῆς ὁποίας ἀναπτύσσεται, κατά καιρούς, μεγάλη συζήτη-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. θ΄ 2-12)

Ἡ ἄσκηση τοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστὶ. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἄροτριῶν ἄροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

ση στόν χριστιανικό κόσμο. Μάλιστα, ἡ συζήτηση αὐτὴ βάλλει, συνήθως, κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀρνεῖται τὴν εἴσοδο τῶν γυναικῶν στοὺς κόλπους τῆς ἱερωσύνης, θίγοντας, δῆθεν, μέ τὸν τρόπο αὐτό, τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν γυναικῶν.

Ἕνας μακαριστὸς Προκαθήμενος εἶχε τοποθετηθεῖ ὑπεύθυνα καὶ καθοριστικά, ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ὅταν ἡ συζήτηση εἶχε ὀξυνθεῖ πρὶν ἀπὸ μερικά χρόνια. Εἶχε τονίσει χαρακτηριστικά ὅτι «ἡ ἱερωσύνη τῶν γυναικῶν, πού προτείνεται ὡς ἀντίλογος, πολλές φορές, ἀπὸ τό φεμινιστικό κίνημα, ἀποτελεῖ μᾶλλον ψευδοδίλημμα. Ἡ ἱερωσύνη δέν ἀποτελεῖ ἀξίωμα κοσμικό, δέν θεωρεῖται ἐπάγγελμα, ἀλλὰ λειτουργημα, δέν εἶναι ἀξίωμα ἐξουσίας, ἀλλὰ προσφορά καὶ αὐτοθυσία. Βεβαίως, ὅλα αὐτὰ δέν μποροῦν νά κατανοηθοῦν μέ τὰ κριτήρια τοῦ κόσμου καὶ τὴν προβληματικὴ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων. Γιατί μέσα στὴν Ἐκκλησία δέν ἀπαιτοῦμε θέσεις, δέν διεκδικοῦμε δικαιώματα. Τὴν Ἐκκλησία τὴ διακονοῦμε προθύμως καὶ ποικιλοτρόπως, χωρὶς νά προσμένουμε ἀνταλλάγματα».

Ἡ Παναγία διδάσκει μέ τὴν ταπείνωσὴ της

Θά μπορούσαμε νά καταθέσουμε σειρά ἐπιχειρημάτων πάνω στὰ ὁποῖα στηρίζει ἡ Ἐκκλησία μας τὴ διαχρονικὴ αὐτὴ ἄποψή της, πού σχε-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἡ σφραγίδα πού πιστοποιεῖ τό ἀποστολικό μου ἀξίωμα καί ἔργο εἶστε ἐσεῖς, πού εἶστε μέ τόν Κύριο. Αὐτή εἶναι ἡ ἀπάντησή μου πρός ἐκείνους πού μέ ἐπικρίνουν. Δέν ἔχουμε τό δικαίωμα, ἐγώ καί οἱ συνεργάτες μου, νά φᾶμε καί νά πιοῦμε φιλοξενούμενοι ἀπό τίς ἐκκλησίες; Μήπως δέν ἔχουμε τό δικαίωμα νά ἔχουμε μαζί στίς περιοδεῖες μας μιά χριστιανή γυναίκα γιά νά μᾶς περιποιεῖται, ὅπως καί οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι καί οἱ ἀδελφοί τοῦ Κυρίου καί ὁ Κηφᾶς; Ἡ μόνον ἐγώ καί ὁ Βαρνάβας δέν ἔχουμε τό δικαίωμα νά μήν ἐργαζόμαστε; Ποιός ὑπηρετεῖ ποτέ στόν στρατό μέ δικά του ἔξοδα; Ποιός φυτεύει ἀμπέλι καί δέν τρώγει ἀπό τόν καρπό του; Ἡ ποιός βόσκει κοπάδι καί δέν τρώγει ἀπό τό γάλα τοῦ κοπαδιοῦ; Μήπως αὐτά πού λέγω δέν εἶναι βγαλμένα ἀπό τήν ἀνθρώπινη ζωή; Ἡ μήπως δέν τά λέγει αὐτά καί ὁ νόμος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης; Γιατί, πραγματικά, στόν νόμο τοῦ Μωυσῆ εἶναι γραμμένο: «Νά μήν κλείσεις τό στόμα τοῦ βοδιοῦ πού ἀλωνίζει». Μήπως ὁ Θεός νοιάζεται γιά τά βόδια; Ἡ μήπως πράγματι τά λέγει αὐτά γιά μᾶς; Πραγματικά, γιά μᾶς γράφτηκε ὅτι ἐκεῖνος πού ὀργώνει τή γῆ, πρέπει νά τήν ὀργώνει μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά φάγει ἀπό τούς καρπούς της, καί ἐκεῖνος πού ἀλωνίζει, πρέπει νά ἀλωνίζει μέ τήν ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς στή συγκομιδή. Ἀφοῦ ἐμεῖς σπείραμε σέ σᾶς τά πνευματικά ἀγαθά, εἶναι μεγάλο πράγμα νά θερίσουμε τά ὑλικά σας ἀγαθά; Ἄν ἄλλοι χρησιμοποιοῦν τό δικαίωμα νά μετέχουν στά ἀγαθά σας, δέν θά ἔπρεπε πολύ περισσότερο νά τό κάνουμε ἐμεῖς; Καί ὅμως, δέν χρησιμοποίησαμε αὐτό τό δικαίωμα, ἀλλά ὅλα τά ὑπομένουμε, γιά νά μήν προκαλέσουμε κανένα ἐμπόδιο στό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τίζονται εἴτε μέ τή Θεολογία, εἴτε μέ τήν παράδοσή της. Θά περιοριστοῦμε, ὅμως, στό πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ὁποία κατέχει κορυφαία θέση στή συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας, καθότι ἐκπροσώπησε ἐπαξίως τό ἀνθρώπινο γένος καί κατέστη τό δοχεῖο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, διά τοῦ ὁποίου ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐγίνε ἀνθρώπος καί ἔθεσε τίς βάσεις γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Παρ' ὅλα αὐτά, ἡ Ἐκκλησία μας οὐδέποτε περιέβαλε τήν Παναγία μας μέ τό ἱερατικό ἢ τό ἀρχιερατικό ἀξίωμα, οὔτε τῆς ἀνέθεσε ἱεραποστολικό ἔργο ἢ τήν εὐθύνη τῆς πνευματικῆς καθοδήγησης τῶν μελῶν τῆς πρώτης Ἐκκλησίας, ἀλλά οὔτε καί ἡ ἴδια διεκδίκησε γιά τόν ἑαυτό της τέτοια ιδιότητα. Ἡ Παναγία ἐζησε στήν ἀφάνεια, διδάσκοντας μέ τή σιωπή, τή διακριτικότητα καί τήν ταπεινώσή της τόσα μεγάλα καί θαυμαστά, ὥστε νά ὑμνεῖται καί νά τιμᾶται ὅσο κανεῖς ἄλλος Ἅγιος στή χριστιανική πραγματικότητα ὅλων τῶν ἐποχῶν.

24 Αυγούστου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Εὐτυχoὺς ἱερομάρτυρος (β΄ αἰ.). Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ († 1779)·
μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου ἐπισκόπου Αἰγίνης († 1717).

ῥΗχος: β΄ – Ἐωθινόν: ΙΑ΄ – Απόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιη΄ 23-35.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 31 Αυγούστου, ΙΒ΄ Ματθαίου.

Απόστολος: Ἐβρ. θ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιθ΄ 16-26.

Ἐν τούτοις, ἡ πιστή, εὐσεβὴς καὶ σεμνὴ γυναίκα μπορεῖ νά ἱεουργή-
σει, τρόπον τινά, ἀναλώνοντας τὸν ἑαυτοῦ της στὸ κοινωνικὸ καὶ φιλαν-
θρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, παίρνοντας τὴ θέση τῶν διακονισῶν τῆς
ἀγάπης τῆς Ἀποστολικῆς ἐποχῆς. Μπορεῖ, μέ τὸν τρόπο αὐτό, νά κατα-
στεῖ εὐχρηστο ὄργανο θεοφίλου διακονίας, δίπλα στὸν ὑπεύθυνο ἱερέα
καὶ ποιμένα, προσφέροντας ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες στὸ Σῶμα τῆς
Ἐκκλησίας, διατηρῶντας τὴ θέση ποὺ τῆς ἀρμόζει στὸν Ἐκκλησιαστικὸ
ὀργανισμό, ἀλλὰ καὶ ἐργαζόμενη, παράλληλα, γιὰ τὴν προσωπικὴ της
πνευματικὴ ἀνέλιξη καὶ τελειότητα. Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

σέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 12x18 ἑκατ., σελ. 878, μέ μαλακὸ ἐξώφυλλο)

Ἡ φιλοτεχνημένη καὶ πολυτελὴς παροῦσα ἔκδοση τῆς Καινῆς Διαθήκης ὑπὸ
τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιέχει τὴν ἐκπονη-
θεῖσα στὴ νεοελληνικὴ γλῶσσα ἀπόδοση τοῦ ἱεροῦ κειμένου ἀπὸ τὸν Ἑλλογ.
ὁμότιμο Καθηγητὴ Θεολογίας κ. Χρῆστο Βούλγαρη.

Ἐπιπροσθέτως, προηγεῖται ὁ Πρόλογος τοῦ Πανιερ. Μητροπολίτου Φανα-
ρίου κ. Ἀγαθαγγέλου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, καὶ
κοσμεῖται μέ γραμμικὰ σχέδια καὶ ὁλοκληρώνεται μέ τὸ Γλωσσάριο τῶν σπου-
δαιότερων ὄρων καὶ κατατοπιστικoὺς Χάρτες.

Εἶναι σαφές ὅτι ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀποτελεῖ τὸ γνησιότερο κείμενο - ὁδηγὸ
τοῦ χριστιανοῦ στὴν πορεία του πρὸς τὴ θέωση· πορεία ποὺ εἶναι ἐνταγμένη
στὸ σχέδιο τῆς Θείας Οἰκονομίας γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης
Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν
ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: **www.apostoliki-diakonia.gr**
